



Fijne mensen

ANNE-MARIE PLASSCHAERT

In Hannover stapt een echtpaar met cello bij ons in de treinwagon en neemt plaats op de laatste vrije stoelen. Meteen maken enkele van onze studenten ruimte door koffers opzij te schuiven, zodat ook de cello een goed plekje krijgt. Glimlachend bekijk ik de wanorde van waterflessen, broodjes, tassen, jassen, truien... Er klinkt een gezellig geroezemoes van stemmen, een enkeling slaapt.

De afgelopen dagen waren wij (twee collega's en ik) met bijna veertig studenten – variërend van zeventien tot in de twintig – in Berlijn voor een studiereis. Die eerste avond werden ze meteen al op pad gestuurd om een fotodocumentaire te maken van het jaarlijkse lichtfestival en met eenzelfde vaart denderden de activiteiten drie dagen lang voort. In de groep waren vier studenten met serieuze medische beperkingen zoals een stoma, zwaar diabetes en daarmee gepaard gaande oververmoeidheid, epilepsie en iemand met een ernstige spierziekte. Deze jonge vrouw zit in een elektrische rolstoel en had een aparte begeleider mee voor de medische zorg.

Geen onvertogen woord viel er onder de studenten als wij aankwamen op drukke metrostations en op elkaar moesten wachten omdat iemand te vermoeid was om mee te hollen. Of wanneer wij in een clubje met onze rolstoel op zoek waren naar de lift of een uitgang zonder drempels. Zo meldde zich ook onmiddellijk iemand om mee te gaan met de epilepsie-student toen deze onverwacht naar een dokter moest, alwaar we twee uur van onze spaarzame tijd doorbrachten. Deze jonge, moderne mensen voelden zich verantwoordelijk voor elkaar en iedereen hoorde erbij. In groepjes reisden zij van de ene naar de andere hotspot. Diepe indruk maakten het monument bij de muur en het Holocaustmonument. En hoewel vaak verlegen tegen vreemden, uitten ze hun terechte verontwaardiging tegen een selfies-makende jongeman die op de betonnen zuilen van het monument klom. 's Avonds (en 's nachts) wisselden zij hun verhalen, opdrachten en foto's uit, ook daar deed iedereen aan mee. Van slapen kwam uiteraard niet veel.

Dodelijk vermoeid komen we na vier intense dagen met de trein terug in Amsterdam. Het echtpaar met de cello staat op en zegt tegen mij: 'We hebben naar ze zitten luisteren, zulke fijne mensen, echt allemaal persoonlijkheden, een vwo-groep zeker?' Trots leg ik uit: dit is de mbo-opleiding redactiemedewerker. 'Het zijn zeker allemaal persoonlijkheden en vooral allemaal geweldige mensen!'



ROMNIEUWS.NL

Nu lees je ons magazine, maar het ROM biedt meer! Kijk op de site voor actueel nieuws uit het Rotterdams onderwijsveld, artikelen, verslagen van onderwijsbijeenkomsten en de agenda.



Like!

facebook.com/rotterdamsonderwijsmagazine



Volg!

[@romnieuws](https://twitter.com/romnieuws) twitter.com/romnieuws

ABONNEER JE OP DE NIEUWSBRIEF

Elke maand een link naar de laatste aanvullingen op de site, extra nieuws en meer. Meld je aan op romnieuws.nl/nieuwsbrieven.

